

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prostimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Slovenščina v Tržaških cerkvah.

Žalost mora obiti človeka, ko vidi, kako popustljiv je povsodi mehki Slovan, kako se odreka včasih svetim svojim pravicam iz napačno razumljene ozirnosti celo tam, kjer bi pred vsem moral biti „mož neizprosen, trd in jeklen“. V Trstu bila je do zdaj navada, da se je ob nedeljah in praznikih propovedovalo v nekaterih cerkvah slovenski pri jutranji božji službi. Mej temi cerkvami bila je tudi stolna cerkev sv. Justa, v kateri je po starem običaji bila slovenska propoved vsako nedeljo in vsak praznik zjutraj. Pri teh propovedih bilo je vedno polno pobožnega slovenskega ljudstva iz mesta in iz okolice.

Ne glede na veliko versko važnost tacih propovedi v materinem jeziku narodovem, imele so tudi še velevažen naroden pomen. Tujec, ki je stopil v cerkev in čul oznanjevati besedo božje v slovenskem jeziku, moral se je prepričati nehoté, ako se je ozrl okolu po veliki množici, ki je bila vedno navzoča v cerkvi pri slovenskih propovedih, da Trst vendar ni tako izključno italijansko mesto, kakor se komu dozdeva na prvi pogled, ako se ozira po napisih, kateri so seveda skoro samo ita-

lijanski. Tudi po govoricah na javnih ulicah ni se mogel preveriti tako temeljito, da poleg italijanskega življa prebiva v Trstu še drug krepek živelj, to je slovanski.

Zakaj bi na primer baš v Trstu bili Slovenci drugačni, nego so v beli Ljubljani in pri nas, posebno naš krasni spol? Kakor pri nas kramljajo po javnih šetališčih le prerade v tuji nemščini, tako se v Trstu čuje pač mnogo italijanščine iz lepih ust, ki bi blagolasečo se slovenščino morda istotako lepo in lahko govorile nego italijanščino. Res je večinoma temu kriva tuja odgoja krasnega našega spola, na drugi strani smo pa mi možki sami preveč popustljivi in v tem oziru premalo radikalni. Toda to le mimogrede.

Kje se je torej tujca kazal najbolje tudi slovanski značaj Trsta? Bilo je v cerkvi, kjer se je narodu govorilo v njegovem jeziku v dokaz svetu, da tu živi tudi narod slovenski.

A baš to grizlo in peklo je srastne Italijanaše. Da se v stolni cerkvi Trsta, ki je po njih zatrjevanji skozi in skozi italijansko mesto, čuje beseda slovenska, to bilo jim je neznosno. Rivali so javno in tajno, dokler neso dosegli svojega namena. Nedavno prečital se je v neizmerno veselje vseh strastnih nasprotnikov Slovanstva v Trstu in mej burnim priznavanjem pristašev skrajno italijanske stranke v seji mestnega zbora Tržaškega odlok Tržaškopoperskega škofijskega ordinarijata, s katerim je najvišja duhovska oblast ustregla želji najhujih sovražnikov narodnosti slovenske.

S 1. dnem prihodnjega oktobra prenehale bodo slovenske propovedi v stolni cerkvi sv. Justa, nestrpni Italijani dosegli so svoj namen, namestu slovenske božje besede razlegala se bode odslej samo blagolglasna italijanščina. Italijansko uho ne bodo več žalili glasovi sovražnih „aciavi“, italijanski značaj Trsta bode rešen tudi v glavnem hramu Božjem, v stolni cerkvi, od koder so odrinili Slovence.

Kar je žalostno pri vsem tem, je to, da so to neodpustljivo popustnost zakrivili naši ljudje, da so se pustili premamiti morda po dvomljivih obljubah in se pokazali popustljive, kar nikakor ni kazalo. Znano nam je, da je ta odlok vzbudil ve-

liko razburjenost mej pobožnim slovenskim ljudstvom ter da utegne imeti morda zle nasledke tudi na verskem polju.

Nasprotniki, videč da so zmagali tu, začeli so ruvati že drugod in usiljevati svojo italijanščino tudi v okolici, kakor n. pr. v Barkovljah, kakor smo že poročali nedavno. Videč, da so tako lahko zmagali, ne bodo mirovali prej, da dosežejo svoj namen tudi tam, in preganjali bodo ubogo slovenščino iz slovenskih cerkev, na nje mesto urivali italijanščino, ž njo pa tudi razuzdanost in resnično brezverstvo, ne pa tako, kakor ga nekateri prenapeti črnogledi vidijo že zdaj mej nami tam, kjer o njem ni ne duha ne sluha.

Onim krogom, ki so se prav po nepotrebnem pokazali tako popustljivim na veliko škodo narodnemu in verskemu čutu Slovencev Tržaških, kličemo prav resen: „Caveatis, ne quid detrimenti capiat ecclesia populusque!“

Družbe sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dné 23. julija 1891.

(Dalje.)

Na to se uvrsti dolg spreved ter z vibrajočimi zastavami na čelu stopa godba, katera svira narodne koračnice, proti mestu. In tu kak prizor! Hiša za hišo je okrašena z dolgimi zastavami v cesarskih in slovenskih barvah. Velikanska zastava pa vihra z nad stare Kamniške razvaline na griču, od koder se razlega mogočen strel, da odmeva na sever proti sivim planinam in na jug tja čez rodovitne ravnine. Dolga vrsta udeležencev slednjič dospé čez glavni trg, povsod prijazno pozdravljena, do Fišerjeve restavracije, kjer je kratek odmor za okrepčanje. —

II. Krog 10. ure zberó se vsled vspeveda družbeniki i drugi verniki v dekanijsko-župni cerkvi na Šutini k službi Božji. Ker se je bila „Lira“ pripravila za slovensko petje, ni bilo slovesne svete maše z leviti, nego č. o. Božidar Muren, katehet Kamniške ljudske šole, začel je darovati tiho sveto mašo po namenu naše družbe v prospah slovenskega šolstva. „Lira“ je izborna pela, spoznati je bilo, da

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikove, prevel Vojskar.)
(Dalje.)

Čuvašev je storil to, ne da bi kaj mislil, kakor ni mislil, rekši, da mora iti v 8. vrsto, a takoj je zapazil, da je prišlo tudi to prav, sodeč po pogledu, katerega je obrnila nauj neznanka.

— Vi ste dobri, opomnila je ona, ko sta se naglo oddaljila od berača, kateri je blagoslavljal radodarnega darovatelja.

— Je-li to znamenje dobrote, — ako se dá beraču dvajsetico? posmehtil se je Čuvašev.

— Marsikdo bi ne storil niti tega.

— Morda, toda gledé na velike dobrodelnosti je denarna podpora ubogih — najlažja oblika pomoči: naj se dá kolikor se hoče in more — vendar ostane zavest dobrega dela, a skrbij nikakih; to ni ono, kar pridene lastni trud stvari, odgovoril je Čuvašev. V bistvu pa to, kar je rekel sedaj, ni bilo njegovo mnenje; kakor večina neskrbnih veseljakov, brigal se je tudi on jako malo za podporo revežev — to, kar je rekel, je le kje slišal

ali čital in prišlo je sedaj prav: dasi misel ni bila nova, bila je vendar dobra in pokazala na dobro srce onega, ki jo je izrazil.

— Sedaj je pa konec najinemu potovanju, dejala je brhka črnomaljka, ustavlja se pri neki hiši v osmi vrsti mej Malim in Srednjim prospektom.

Čuvašev se je ozrl. Bila je dovolj čista, lesena hiša, okrašena s temno-sivo barvo. Imela je tri nadstropja, ali gorenje bilo je mnogo niže nego ostali dve in imelo troje okon, pri kojih jednem je bil pribit nevelik ščit z napisom: „M-me Marie. Modes, fleurs, corsets“. Uhod bil je z ulice, tri ali štiri stopnice in rumena vrata bili so pred velikimi stopnicami.

— Glejte, tu v gorenjem nadstropju prebivava, dejala je mlada deklica. — Zbogom! hvala za vašo pomoč in družbo. Kam pa vi? je pristavila.

— Tu sem, tja, pokazal je Čuvašev na neko veliko hišo s predstopnicami.

— Z bogom! želim vam, da dobite svoje znance doma.

Neznanka podala je Čuvaševu malo roko v rudečih, švedskih rokavicah, katero je ta zadovoljno stisnil, prijela svoje zavoje, naglo skočila po stopnicah in izginita za vrati.

Po njenem ubodu ogledal je Čuvašev še jedenkrat hišo, želeč zapomniti si boljše njeno zunanost, in odšel. Ko je bil nekoliko oddaljen, poklical je prvega izvožnika, katerega je zagledal, in odpeljal se nazaj v mesto k obedu, ker s svojim nepričakovanim sprehodom je dobil tek.

III.

Čuvaševa družina bila je v dobrih razmerah. Imetje bilo je sicer nekoliko v neredu, vendar so mogli živeti tako, kakor se je zahtevalo v njihovi družbi.

Očeta Petra Kiriloviča ni bilo že nekoliko let na svetu. Čuvašev je živel z materjo, vzraslo sestro, pet let mlajšo od njega, in dvanajstletnim bratom, ki je nosil še opravo zasebnega učnega zavoda. Čuvašev je živel, kakor živé vsi mladi ljudje izvestnega kroga — končal je v svoji dobi tudi nekoliko razredov nekega privatnega zavoda, kjer se je odlikoval bolj po šalah razvajenega sinka bogatih roditeljev, nego po znanji, a po dokončanih šolah je ustopil v službo; dasi je skušal dobro opravljati službo, možno je bilo vendar z gotovostjo trditi, da izurjen ne bode nikdar. Služba zanimala je Čuvaševa le zato, da bi se manj dolgočasil in preživel ostali čas prijetno. Imel je mnogo prijateljev.

tu ni kaka produkcija, nego da srce pojoč moli v svetišči Najvišjega. Mej presledki je izvrstno preludiral nadučitelj Čenčič.

III. Krog 11. ure se prične v ozalšani mestni dvorani, katero je prepustilo slavno županstvo drage volje za ta dan.

Običajno zborovanje.

Zastopnika visoke c. kr. vlade ni bilo navzočnega.

Prvomestnik družbi sv. Cirila in Metoda prof. Tomo Zupan, spregovori nekako tako-le:

„Slavna šesta velika skupščina!“

Po pravilih je družbi sv. Cirila in Metoda zbrati vsako leto svoje podružine na veliki skupščini.

Da budimo s temi svojimi zborovanji vse Slovenstvo, zato zborujemo leto za letom, če le moč, v drugem kraju.

Ko se je zvršila tedaj prva velika skupščina v sredotočji Slovenstva, v beli Ljubljani — šli smo drugo leto v primorski Trst, še danes naši družbi poglavitno torišče. Tretje družbeno leto smo so podali na štajarske ravnine, v starodavni Ptuj. Četrto smo zborovali na višem Gorenškem, ob čudovitih lepih bregovih Blejskega jezera. Peto leto nas je zopet Ljubljana vsprejela v svoje naročje in šesto leto smo prišli sem v Kamnik, najkрасnejše gorsko mestece na Kranjskem.

Priča ste bili, častita gospoda iz vseh slovenskih pokrajin! tega bratovsko slovesnega vsprejema, s kojim nas je odlikovalo pred nekaterimi četrtinkami ure slavno starešinstvo domorodnega Kamniškega mesta in vsa tukajšnja narodna društva. (Živio! slava!)

Vsak nas je bil torej že pred ustopom v to mesto osvedočen, da je s cela jasen pomen naše šolske družbe čast. Kamniškim bivalcem. (Dobro!)

Zato so pa tudi — poleg vseh Slovencev — uprav bivalci tega mesta opravičeni nas uprašati z besedo: „Ali je, sosebno še vodstvenemu odboru, stoječemu na čelu naše družbe sv. Cirila in Metoda, isto tako jasna imenitna njegova naloga, kot je nam jasen te družbe vzvišeni pomen?“

Moja dolžnost je odgovoriti takemu uprašanju tako-le: „Ob bratomornem narodnem razporu v domovini smo si v odboru družbe sv. Cirila in Metoda prvič znali ohraniti ono neizkaljeno jedinstvo, ki bodi slovenskemu narodu nasproti naš absolutorij; drugič je pa vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda s tako ohranjeno soglasnostjo hotelo biti v izgled in hotelo biti v bodrilo vsemu slovenskemu narodu, čegar s cela kaleidoskopična podoba se mi zdi uprav družba sv. Cirila in Metoda, za versko-slovensko šolstvo delujoča z nerazkrušenimi močmi.“ (Odobrovanje).

Toda, tudi nad nebom naše družbe se pa zbirajo od časa do časa budourni vremena. A kak je bil vselej taki vibri učinek?

Naj temu uprašanju o priliki odgovorim.

V Kamniških planinah se časih napravilja k pogubonosnemu blisku in gromu, da žuga poljanam in bregovom. — A, če je bilo nebo, takrat ne zrožljá ledena toča, ampak razlije se po gorskih brdovih in po suhih livadah plodunosni dež, živilo meščanu in ratarju. — Na tak isti način je bilo ob hudih urah vselej pri nas. Kadar se je bliskalo nad nami in je pretil družbi vihar, doslednje so se vselej takrat in sicer prav posledicam take nevihte pomno-

s katerimi se je veselil in kartal. Radi lepe zunanosti in posebno prikupljivega vedenja, imel je Peter Kirilovič mnogo uspeha pri ženskem svetu. Ljubil in znal je prilizovati se in pridobil si v tem nekako spretnost. Vender, neglede na to in na njega 28 let, Čuvašev še nikdar ni v resnici ljubil, dasi bi tega ne verjel, ako bi se mu reklo, kajti uverjen je bil, da dvakrat, a jedenkrat gotovo, je bil resno in globoko zaljubljen.

Razvajen in užitkaželen se Čuvašev ni rad odpovedal nobeni reči katera mu je bila dostopna.

Sestanek z brhko črnomaljko ga je zelo zanimal; pozabiti ni mogel njenih očí in svežih ličic in ukrenil, da tega ne ustavi kar tako.

Za uspeh se Čuvašev ni bal — uboga deklica, živeča ob svojem trudu, sama, kaj bi moglo biti tu na poti? Toda naravni nagon, kateri je bil Čuvaševu v teh slučajih vedno zvest, veleval mu je, da tu se ne sme postopati surovo, temveč treba je iskati dobre priložnosti približanju. Dasi je poznal svojo neznanost jedva jedno uro, bila je vender njena nraštvena čistota razvidna že pri prvem pogledu. (Dalje prih.)

žili mej slovenskim narodom naši materijalni prispevki in razširil se je ob jednom družbin ugled. Slovenski narod je dal družbi sv. Cirila in Metoda s takim razsodnim umevanjem našega delovanja ono izpričbo, ki jej je in ki jej ostane ponos: da je namreč naša družba delovala tudi v pretečenem upravnem letu s cela po njegovem srci; da je delovala s cela pravilno isto tako v verskem, kot v avstrijskem ter narodnem mišljenji. (Dobro, dobro!)

— Zato s srčno zahvalo končujoč vsemu Slovenstvu nasproti priznavam: Slovenski narod je tudi v preteklem našem upravnem letu gojil družbo sv. Cirila in Metoda tako, kot čuva nad svojim ljubljanim detetom mila mati. (Odobrovanje, Živio Zupan!) (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. julija.

Dunaj in Praga.

Kdor čita Dunajske nemške liste in ve, kako ostudno ščujejo dan na dan proti prekrasni češki razstavi samo zato, ker je slovanska, sodil bi, da je mej Dunajem in Prago antagonizem, katerega ni moči premestiti. Varal bi se, ljuto bi se varal, kdor bi to mislil! Evo dokaza: Dunajska državna poslanca dr. Lueger in Schneider, voditelja oni stranki, katera zastopa ogromno večino Dunajskih prebivalcev, sklicala sta te dni velik obrtniški shod ter stavila predlog, da obiščejo nemški Dunajski obrtniki korporativno češko razstavo in ta predlog je bil vsprejet jednoglasno.

Dunajski obrtniki pokazali so s tem, da ne pobirajo stopinj za židi, da vedo ceniti in spoštovati tudi političnega nasprotnika, in to je jako veselo znamenje, zakaj dokazano je s tem vnovič, kar smo poudarjali že mnogokrat, da tako zvana „nemško-liberalna stranka“ nima zaslonbe v narodu, nego da jo drže na površini le židje in uradniki.

Defraudacije v Črnovcih.

Nedavno tega umirovljen je bil nenadoma dvorni svetnik Trzeniecky in na njegovo mesto je prišel dvorni svetnik Weigl, kateri je začel takoj preiskavo proti nekaterim višjim uradnikom in trgovcem. Kakor vse kaže, vršile so se v Črnovcih velikanske prevare, ki svedočijo o skandalozni korupciji. Daša vseh sleparij bili so — židje.

General Fejérváry.

Afera Ugron-Uzelac se vedno ni končana in, kakor vse kaže, ne bode tako gladko potekla, kakor se je sploh rodila. Zdaj poročajo iz Budimpešte, da namerja brambeni minister general Fejérváry dati svojo ostavko, ker baje neče biti član parlamenta, v kojem sede možje, kateri se drznejo žaliti častnika, a mu odrečejo zahtevano zadoščenje. General Fejérváry hotel je te svoje nazore izreči v zbornici že o priliki Beöthyjeve interpelacije, a na prigovarjanje večine zbornične odložil je tega svojega namena izvršitev, da se poprej izreče imunitetni odsek. Ako bi imunitetni odsek pritegnil Beöthyju, potem odstopil bi general Fejérváry takoj, a čuje se, da se vesele skrajna levica in nje prijatelji zastoj.

Vnanje države.

Gospod Stambulov

prišel je že zopet Belčeva morilcem na sled. Ta pot obdolužeje bivšega prefekta Varne, Stančeva, katerega je bil dal zapreti že prej, takoj po umoru nesrečnega Belčeva. Takrat spoznal je preiskavo vodeči sodnik, da je Stančev popolnoma nedolžen in ga izpustil iz zapore. Zdaj je nesrečni mož, ki ni hotel biti slepo orodje v rokah Stambulova in Koburžana, zopet v zaporu, a Stambulov zatrjuje, da ima nepobitne dokaze, da je Stančev kriv umora Belčeva. Visoka porta pa baje ne dobe izročila Stančeva bolgarski vladi, kajti celo v turških krogih je obče mnenje, da je ta najnovejša „razkritje“ Stambulova zgol perfiden manever, da bi tem potom dobil v pesti Stančeva, odličnega rodoljuba bolgarskega, kateri se ni klanjal Stambulovu, vedoč, da je ta človek nesreča za narod in za državo bolgarsko.

Boulangistiške agitacije.

V nedeljo zvečer zbralo se je v Parizu do 4000 oseb na meeting, katerega sta bila sklicala glavna agenta propalega generala Boulangerja Déroulede in Laur. Sklenila se je resolucija, v kateri se zahteva od vlade, da ravna z Nemci, naseljenimi na Francoskem, istotako, kakor ravna jo Nemci v Alzaciji in Lotaringiji že od l. 1888. sem. Konec zborovanja, ko je množica bila že razgreta vsled použite pijače in strastnih govorov, stopli so se radikalci s skrajnimi socialisti, katerih je bilo prišlo lepo število na shod.

Atentat na ministra Constansa.

V Parizu zanimajo se vsi krogi za anarhistički atentat, kateri so poskusili doslej nepoznani zlikovci in kojemu bi bili mogli postati žrtva minister Constans, oziroma njegova soproga, državni podtajnik Etienne in sekcijski načelnik Treille. — Podrobnosti tega atentata še niso povsem znane; do-

sihdob izvedeli smo samo nastopno: Minister Constans našel je v svoji pisarnici pismo, ležeče na mašnih knjigah. Sodeč po pisavi na naslovu mislil je minister, da mu je pisala njegova unukinja in poslal pismo in knjigo svoji soprogi, katera pa ni mogla knjige odpreti in jo zato poslala hišnemu upravitelju. Ko je le-ta hotel knjigo siloma odpreti, zapazil je užigalnik in zato oddal vso stvar policiji, kjer se dognali, da je bilo v knjigi 200 gramov nekega razstreliva in 22 krogelj. Množina razstreliva bi bila zadoščala, da uniči vso palačo do tal.

Kolera.

Iz Carigrada poročajo iz zanesljivih virov, da je kolera v Meki tako silna, da nedostaje ljudij, kateri bi mrličje pokopovali. Mrličji leže kar na prostem, in sicer po vsej cesti iz Meke v Džedah. Dozdaj umrlo je do 4200 oseb.

Sir Drumond Wolff.

angleški diplomat, katerega pošiljajo Angleži vedno tja, kjer treba ruvati in ščuvati proti Rusom, imenovan je angleškim poslanikom v Bukureštu.

Parnell.

Kakor smo že poročali, obsojen je bil Parnell v svoji pravdi proti kapitanu O'Shea, da temu povrne tožne troške, česar pa Parnell vzlic večkratnemu terjanju ni storil. Kapitan O'Shea obrnil se je na novo do sodišča in izšla je sodba, da mora Parnell pravdne troške povrniti takoj, sicer bi ga sodišče uradoma proglasilo kot bankerotnega in postopali proti njemu.

Dopisi.

Iz Ljubljane 29. julija [Izv. dop.] (Razstavni brzovlak v Prago.) Kakor se nam poroča, oglašajo se iz vseh krajev udeležniki za posebni vlak v Prago, kateri odide dne 3. avgusta in to tembolj, ko vedo, da tako ugodne in cenene prilike ne bodo več imeli. Glede cene omenjamo le, da stane navadna vožnja z osebnim vlakom iz Ljubljane v Prago in nazaj II. razred 41 gld. in III. 27 gld., sedaj s posebnim brzovlakom pa le malenkost 26 gld. 60 kr. II. razr. in 15 gld. 80 kr. III. razr., torej skoro za celo polovico menj. Tudi kombinacija cele vožnje je jako ugodna. Praga od Dunaja čez Brno, Cvitavo, Pardubice itd. prereže najlepše kraje Moravske in Češke. Tu je opaziti na stotine vsakovrstnih tovarn, lepih mest in trgov. V kratkem času komaj 25 ur prispe posebni vlak v Prago. Po dolgem mučenju na potu slišal bodeš iz tisoč grl slovauski pozdrav, naudušeno kliče ti češki narod: Jugoslovani, dobro došli, na zdar! in ogromno, velikansko mesto, zlata Praga ti kaže, kje so ta bratovska srca doma. V jako obširni razstavi mislil si bodeš, da si v uhodu Pariške svetovne razstave l. 1889.

Priložnost ti je videti tu umetnost in industrijo češko, ki jo moraš velikansko imenovati. Tu najdeš najdragocenejše kovine iz zlata in srebra, brusko suknino krasno kot pravi angleški izdelek, platnino tekstilno, pleteno in leseno blago in sto in sto drugih stvari. Posebno slikarstvo je tu častno zastopano.

Pred uходом v razstavno dvorano stoji velik stolp, s katerega je moči pregledati mesto in okolico. Skratka: obisk te izložbe je za trgovce, obrtnike, rokodelce, poljedelce, posebno pa za pričetnike obrtnije, poslovodje itd. jako važen, in želeli bi bilo, da se naše ljudstvo posluži jako ugodne prilike posebnega vlaka. Vzlic velikemu številu tujcev, ki prihajajo vedno v Prago, je vse ceneno, stanovanja, hrana, pijače tako, da se vsak tujec čudi. Izvrstno plzensko pivo, pravi hmeljev-ječmenov izkuh prouzroči marsikomu, da se dalje pri vrčku zamudi, ko je mislil in rad pozabi na dolgo pot. Vsem prijateljem napredka kličem torej še v zadnjem hipu: porabite to priliko in oglejte si napredovanje naših bratov, da jih bodedo posnemali, če danes ali jutri priredimo podobno izložbo, kar se že za prihodnje leto namerava.

Iz Domžal 29. julija [Izv. dop.] Na to, kar mi očita dopisnik v včerajšnjem dopisu „Slov. Naroda“ glede 25 gld., katere sem jaz nabral za voznino nove brizgalnice in katerih baje strankam potem, — ko se nam brizgalnica ni poklonila — nisem povrnil — odgovorjam poslednjikrat sledeče:

Ako kateri dotičnih darovateljev svojega poklonjenega doneska, katerega je v ta namen daroval, ni dobil povrnjenega, pripravljen sem dotično svoto — kakor sem to že v zadnjem poslanem poudarjal — vsako uro povrniti. Tudi dajem vsakaterniku popolno pooblastilo, kateri se čuti le količkaj prikrajšanega, da nastopi sodnijski pot in da se potem jasno dokaže, kje je poštenost doma in kje je ni.

Če govori dopisnik, da sem nabral več kakor trikrat po 25 gld., zdi se mi, da mu najbrže po glavi blodijo tudi oni darovi, katere sem nabral za napravo zastave veteranskega društva.

Toliko vsem obrekovalcem zadnjokrat v pojasnilo. Vinko Januš.

(Dostavek uredništva: S to izjavo je od naše strani ta zadeva končana ter prepuščamo dotičnim prepirajočim se strankam, da stvar poravnajo mej saboj, kakor jim drago.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 28. julija.
(Konec.)

Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o proračunu mestne klavnice. Iz loterijskega posojila investovana glavnica obrestuje se z 4 $\frac{1}{10}$ % tedaj približno tako, kolikor je za obrestovanje loterijskega posojila potrebno. Obrestoval bi se še bolje, da ni bilo treba v klavnico upeljati vodovoda in nakupiti vodomerov. Potrebščina iznaša 11.950 gld. 88 kr., pokritje 19.585 gld., tedaj je prebitka 7632 gld. 92 kr. (Se odobri.)

Nadalje poroča podžupan g. Vaso Petričič o proračunu mestnega loterijskega posojila za leto 1891. Potrebščina iznaša 72.217 gld., pokritja pa je 73.818 gld. 26 kr., tedaj prebitka 1601 gold. 26 kr.

Mestni odbornik Kunc vpraša, zakaj ne dobe mestni odborniki tiskanih proračunov ali vsaj litografiranih, ker je težko slediti množini branih števil, na kar g. župan Grasselli odgovori, da se to godi zmirom, ker se razdele mej mestne odbornike tiskani proračuni in morda le novo izvoljeni mestni odborniki neso istih dobili. — Potem se proračun loterijskega posojila odobri.

Mestni odbornik Ravnihar poroča za finančni odsek o računskih zaključkih mestne občine za l. 1890. jako obširno in temeljito. Ker se bodo računski zaključki itak natančno priobčili po časnikih, opomnimo le, da kaže računski zaključek nad 37 tisoč 640 gld. prihranila in da se je mestno premoženje za 59.406 gld. pomnožilo. Poročevalec Ravnihar naglašja, da so številke mestnega finančnega gospodarstva jako ugodne. Ker je mestni stavbeni načrt (Stadtbauplan) jako nedostaten, onemogočuje pogostoma stavbinskemu odseku in odseku za lepšavo mesta določati stavbinske črte. Predlaga, da se razpiše drugo mesto mestnega inženjerja; za napravo mestnega stavbenega načrta dovolila se je svota 4000 gld. Konečno nasvetuje, da se računski zaključki mestne občine odobre.

Mestni odbornik dr. Gregorič želi, da naj bi mestni uradi, ako so prekoračili proračunjene zneske, utemeljevali to za pojedine stroke posebno. Tako je bilo za posipanje cest proračunjeno le 5000 gld., porabilo se je pa 10.000 gld., to bi moral stavbeni urad opravičiti.

Mestni odbornik Zupančič opomni, da se je mnogo zidalo preteklo leto, treba je tedaj mnogo cest popravljati, tudi se je gradilo dokaj novih cest, zato je bilo treba več gramoza, kakor preračunjeno.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis razjasni stvar tako, da so navadni oddajniki gramoza Tavčar, Peterca e tutti quanti gramoz zelo podražili in ker ga ni bilo drugod dobiti, plačati se je pač moral po ponudnih cenah.

Župan Grasselli opomni, da stavbeni urad v tem ne more dati nikakega opravičenja, ker nema knjigovodje, ki bi mu sproti računal. Sploh pa je naprava vodovoda veliko uplivala na večje poprave cest in ulic.

Mestni odbornik Kunc pravi, da se pri prilikah, ko razpisuje mesto dela, trži za vsak „groš“, naj bi se isto tako štedljivo i pri oddaji dobave gramoza postopalo.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis opomni, da se itak to godi, da se dobava lesa, gramoza itd. razpiše in mestni zbor odobri oddajo. Pri glasovanju se vsprejmo odsekovi predlogi in tudi predlog doktorja Gregoriča.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis poroča v imenu policijskega odseka o računih za zdravila mestnim ubogim 1890. l. Isti so se proti preteklim letom zdatno znižali, znašali so le 759 gld. 78 kr., kar ima pač svoj vzrok v tem, da je mesto jednega mestnega zdravnika prazno in bi bilo misliti, da bodo narasli troški za zdravila ubozih, ker je pretečeno leto bila influenza, zadušljivi kašelj, zelo razširjen. Poročevalec nasvetuje, da se račun odobri in izreče vsem privatnim zdravnikom stolnega mesta,

ki so zdravili mestne uboge, zahvala mestnega zastopa, čemur zbor jednoglasno pritrdi.

Mestni odbornik Gogola poroča za personalni in pravni odsek o odpovedi g. mestnega svetovalca župnika Ivana Rozmana. Ker je isti že nad 60 let star, bolehen in ima z župnijskimi opravili mnogo posla, nasvetuje, naj se odpoved vsprejme in izreče g. župniku za njegovo uspešno delovanje v mestnem zboru zahvala. Zbor pritrdi soglasno. — Ker je bil pa g. Rozman i član mestne hranilnice iz vrste mestnih odbornikov, naj se izvoli g. Fran Povše na njegovo mesto.

Mestni odbornik Povše zahvaljuje se na izredno zaupanje, ali ker je sedaj kot državni poslanec več mesecev odsoten, mora to čast odkloniti.

Mestni odbornik Gogola potem nasvetuje izvolitev mestnega odbornika Ivana Kneza. Zbor pritrdi jednoglasno.

Mestni odbornik dr. Stare poroča za personalni in pravni odsek o c. kr. poštnega in telegrafskega ravnateljstva Tržaškega dopisu za telefonsko zvezo mej Dunajem in Trstom in nasvetuje, naj se ista po priloženem načrtu odobri. Samo naj poštno in telegrafsko ravnateljstvu z ozirom na to, da se bode gradilo na cesarja Jožefovem trgu novo poštno in telegrafsko poslopje, progo telefonsko v tem oddelku mesta nekoliko prestavi.

Mestni odbornik Ravnihar želi, da bi bila tudi telefonska štabija v Ljubljani. Res je na povabilo trgovinskega ministerstva oglasilo le 12 mesto 60 potrebnih abonentov. Ako bi se povabilo ponovilo, gotovo bi se število šestdeseterih doseglo.

Župan Grasselli odgovarja, da o predloženem slučaju gre le za vedno zvezo mej Dunajem in Trstom, radi česa bi se moglo prositi le za telefonsko „Sprechstelle“. A lahko se ponovi po želji g. Ravniharja prošnja do trgovinskega ministerstva za uvedenje telefona v Ljubljani. Pri glasovanju vsprejmo se odsekovi predlogi in isto tako nasvet mestnega odbornika Ravniharja.

Mestni odbornik Gogola poroča za personalni in pravni odsek o c. kr. kmet. družbe kranjske dopisu glede izvolitve dveh članov v glavni odbor za 125-letnico družbinske razstave. Odsek misli, da je število dveh članov premalo in nasvetuje štiri člane. Izvolijo se: župan Grasselli in mestni odborniki Ravnihar, dr. Stare in Hrasky.

Mestni odbornik Gogola poroča potem še za personalni in pravni odsek o načrtu kupne pogodbe za igrišče (Ballhaus), kakor je isto predložil deželni odbor. Ker se z isto popolnem strinja, nasvetuje, da se odobri. Zbor pritrdi in potem se javna seja sklene in prične tajna, v kateri so se obravnavale personalije.

Domače stvari.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) piše č. gosp. župnik pri sv. Lambertu, Anton Breč: „Pomneč, da sv. Cirila in Metoda najbolj častimo, ako skrbimo po svojih močeh, da se njuno delo nadaljuje, pošiljamo petak slavni družbi sv. Cirila in Metoda. — Št. Lambertski častilci sv. Cirila in Metoda“. — Bodi dar iz vaših gorá ostalemu Slovenstvu, unetemu za vero, cesarja in dom, v blago posnemo. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Izlet „Sokola Ljubljanskega“ v Kamnik.) Ad hoc v Kamniku sklicani slavnostni odbor za vsprejem „Sokola“ in družih Ljubljanskih izletnikov sklenil je sledeče: Ob 3. uri vsprejem na kolodvoru po narodnih društvih: čitalnica, pevsko društvo „Lira“, ognjegasci in veteranci. Tudi Kamniške gospice in meščani s svojo več sto let staro zastavo bodo zastopani. Od kolodvora slavnostni sprevod v mesto v sledečem vsprejmu. 1.) Godba. 2.) „Sokol“. 3.) Čitalnica. 4.) Meščani. 5.) „Lira“. 6.) Veteranci. 7.) Gostje. 8.) Ognjegasci. Sprevod se pomiče po trgu do Fischerja, od tam do Stareta in pošte, a potem zopet nazaj na trg in na Šutno v gostilno g. R. Rotterja. Ob 4 $\frac{1}{2}$. uri odhod na trg k javni telovadbi, a po telovadbi zopet nazaj k Rotterju. Pri telovadbi vzdržujejo red Kamniški ognjegasci in veteranci. Tudi pri Rotterji skrbé ognjegasci, da se kdo nepoklican ne urine. Iz vsega je razvidno, da bode vsprejem isto tako srčen, kakor prejšnjekrate, ko je poletel „Sokol“ v prijazno mestece Kamniško.

— (Bratom Sokolom.) Opozarjamo še jedenkrat vse brate Sokole, ki se bodo udeležili nedeljskega izleta v Kamnik, da pridejo jutri zvečer ob 1 $\frac{1}{2}$. uri gotovo v telovadno dvorano v poslopje

realke. Dogovoriti se je o nekaterih važnih zadevah društvenih, ob jednem bode skupna vaja v kretanji.

— (Vabilo na veselico,) katero priredé slov. abiturijenti dne 3. avgusta 1891. l. v prostorih narodne čitalnice v Ljubljani na korist družbe sv. Cirila in Metoda. Vsprejmu: 1.) Miroslav Vilhar: Overture k „Jamski Ivanki“, proizvajja vojaška gonba. 2.) Anton Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmij“, moški zbor s spremljevanjem vojaške godbe slavnega pešpolka baron Kuhn št. 17. 3.) Tamburanje, udarjajo abiturijenti. 4.) Anton Foerster: „Življenje“, osmospev; besede zložil abiturijent Ivo Šubelj. 5.) „Abiturijentom“, govori abiturijent Fran Finžgar. 6.) Tamburanje, udarjajo abiturijenti. 7.) F. S. Vilhar: „Slovenac i Hrvat“, himna; besede zložil abiturijent Dragan Boranić. 8.) Ples. Beseda bode na čitalničnem vrtu; ob neugodnem vremenu se vrši veselica v gorenjih prostorih. Ustopnina za osebo je 30 kr. Velikodušnosti se ne stavijo meje. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— (Slovenski abiturijenti) priredé dne 3. avgusta opoludne ob 12 $\frac{1}{2}$. uri skupni obed v čitalnični gostilnici. Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost vabiti vse odlične Slovence na ta obed. Gospodje, kateri se mislijo obeda udeležiti, naj se blagovolé oglasiti vsaj do nedelje pri čitalničnem kustosu. Kuvert stane 1 gld.

Odbor slovenskih abiturijentov.

— („Bolniško in podporno društvo pomožnih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani“) je sklenilo, da bode prevzemalo odslej naprej posredovanje služb za pomožne uradnike. S tem utegne društvo marsikomu, ki si je sicer morebiti težko pridobil marljivega in vestnega uradnika, ugajati, ker bode društvo ne samo naznanjevalo pomožne uradnike, ki iščejo službo, ampak tudi natanko poročalo o njihovem doseganju delovanji in o njih zmožnosti. — Tudi pomožnim uradnikom pa utegne to posredovanje društva koristiti, ker bodo na ta način dokaj hitreje dobivali službo, kadar jo morebiti iz katerega koli uzroka izgube ali premene. — Prosijo se tedaj vsi javni uradi, kakor tudi gg. odvetniki in notarji, sploh vsakdo, kdor potrebuje pomožnega uradnika, da se obračajo zaupno do imenovanega društva, kateremu naj bi tudi vsak pomožni uradnik, naj si bo član društva ali ne, naznanil, kade pride ob službo, in pridejal kratek popis svojega doseganja službovanja.

— (Prememba v posesti.) Gosp. Gerstenmaierjevo hišo v Študentovskih ulicah kupil je trgovec g. Franc Fabijan za 14.000 goldinarjev.

— (Iz Radovljice) dobili smo nastopno poročilo: Vsi tukajšnji uradi, ki so nastanjeni v gradu, imajo na kazalnih dvojezičnih napisih, le tukajšnji g. c. kr. notar Alfred Rudesch ne pozna slovenskega jezika, ker na njegovi deski bere se samo: „K. k. Notariat“. Komentara ni treba.

— (Nezgoda na Kamniški železnici.) V nedeljo okolo polnoči vozil je hlapec posestnika Sporna iz Mekin težek voz lesa proti Ljubljani. Pri Duplicah zataknila sta se zadnja dva kolesa na tiru tako, da ni mogel zvoziti naprej. Kmalu potem je prišel prazen vlak in zadel ob voz ter ga vrgel s tira. Hlapec in konja nesta bila k sreči poškodovana, voz pa je precej polomljen.

— (Lokalna železnica Celje Velenje.) Vagone za to lokalno progo, ki se bode odprla v kratkem, izdeljuje tovarna J. Weitzer v Gradci.

— (Iz Kamnika) se na nam piše: V tukajšnjem Praschnikerjevem kopališču ustanovil se je zdravnik, ki zdravi po Kneippovi metodi. Opozarjamo vse one, kateri namerjajo priti k nam zdravja iskat, da je še dosti snažnih in cenih stanovanj na rapolago. Kdor želi o tem kacega pojasnila, naj se obrne na A. K. post restante Kamnik.

— (Parni tramvaj iz Trsta na Opčino.) Kakor poroča „Tr. Ztg.“ je koncesionar za to progo g. Aleksander Vigolla dobil že predkoncesijo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 29. julija. Govorica o odstopu Fejervarya so popolnoma neosnovane, tako zatrjuje „Ungarische Post“.

Črnovice 29. julija. V okraji Visniškem nastali nemiri mej kmeti. Vojaki odšli, da vzdržujejo red.

Berolin 29. julija. Vest, da bode prišel srbski kralj Aleksander v Berolin, se dementuje.

Bukurešt 29. julija. Kot nevesta rumunskega kraljeviča imenuje se neka avstrijska vojvodinja. Ruske kroge je baje ta vest presenetila.

London 30. julija. Pri banketu v Mansionhouse rekel Salisbury, da ne pozna časa, v katerem bi bilo v vnanji politiki manj težav in v evropski politiki več miru nego baš v sedanjem. Poudarjal je hitro napredovanje Bolgarije in Egipta. Napovedani poset francoskega brodograja v Portsmouthu je novo dragoceno poročstvo miru in prijateljstva Francije — Zavezniki Anglije so vsi, ki hote vzdržati sedanje razmere mej deželami in svetovni mir.

Razne vesti.

* (Roparski napad.) V soboto prišel je v Pragi v prodajalnico urarja Hellerja mlad človek, da kupi ključek za uro. Napadel je navzočnega komija in mu razbil zadnjo čepinjsko kost. Napadalec so prijeli. Sumijo, da je identičen z 19letnim kemikom Henzelom, katerega zasleduje sodnija zaradi umora.

* (Hude nevihte v Italiji.) Na Beneškem bile so strašne nevihte, ki so prouzročile neizmerno škodo. V Monselice, v provinciji Treviski, pobila je toča vsa stekla pri oknih, vibar razsul je dimnike in podrl 10 metrov dolg zid. Na nekaterih krajih bili so vsi vrtovi poplavljeni. Strela udarila je v mnoga poslopja in prouzročila veliko škodo. Setev je po deželi večinoma uničena.

* (Velik požar.) Pretekli teden nastal je na posestvih g. E. Tizzanija blizu Milana velik požar. Vsa poslopja so pogorela, mej njimi 40 hlevov. Zgorelo je tudi mnogo goveje živine. Nad 40 kmetovskih rodbin je brez strehe. Na srečo ni obžalovati nobenega človeškega življenja. Škoda znaša nad 100.000 frankov, kar se je dalo določiti dosedaj. Sumijo, da je bilo zažgano iz hudobnosti.

* (Nesreča na železnici.) Nasproti velikim nesrečam železniškim v Mönchsteinu v Švici in v Saint Mandé u na Francoskem, so navadne nezgode, ki se dogajajo tako pogosto v Ameriki, skoro neznatne. Tako sta zopet zadela dva vlaka v Middletownu v severni Ameriki. Tri osebe so bile mrtve, okoli 40 je pa ranjenih. Hvala Bogu, da se na naših železnicah skoro nikdar ne čuje kaj jednacega in človek nekako bolj z mirno vestjo izroči svojega rojstva kosti železniškemu vlaku, ne da bi prej moral delati svoj testament.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlca zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelc samo 2 gld. (81-94)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva:

Gosp. dopisniku v Radovljici: Ustrežete nam, ako nam pošljete sem ter tja kako poročilo.
Gosp. K. W. v Dobropolji: Sprejeli. Pride na vrsto jutri ali v soboto.
Gosp. Ž. na Bledu: Prosimo potrpite do jutri.

Umrlj so v Ljubljani:

27. julija: Fran Jeršek, kondukterjev sin, 16 mesecev, Dunajska cesta št. 7, davica. — Franja Jenko, gostija, 45 let, Kurja vas št. 7, jetika. — Fran Hitti, krojačev sin, 3 mesece, Karlovska cesta št. 11, katar v črevih.
28. julija: Fran Lukins, kleparjev sin, 2½ leta, Streliške ulice št. 11, pyaemie. — Valentin Jamar, kolar, 26 let, Kravja dolina št. 11, kap.

V deželni bolnici:

27. julija: Marija Abe, delavka, 19 let, jetika.
28. julija: Jakob Ramovš, cestni ogleda, 64 let, carelnoma hepatitis.

Tujci:

29. julija.

Pri **Maltizi**: Barton, Stögerer, Herzog, Arnstein, Entz, Handl, Singer z Dunaja. — Boross, Jakob, pl. Higersperger iz Gorice. — Stein iz Peterburga. — Schmirman iz Malborgeta. — Žvanut z Notranjskega. — Nosan iz Kočevja. — Pfeifer s Krškega. — Kozar iz Ribnice. — Halftermayer iz Pariza.

Pri **Slemu**: Carle, Perschak, Weiss z Dunaja. — Wruss iz Tržiča. — Koželj iz Podkrajja. — Kodre, Šlokar iz Gorice. — Tamale z Gorenjskega. — Rupunik iz Idrije. — Pl. Santa, Nadamlenski, Kohn iz Gradca. — Hübel iz Beljaka. — Globotschnig iz Kranja. — Vetsburg iz Norimberka. — Vrbanič, Grahar, Schleimer iz Zagreba. — Richter, Zelta, Lederer iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Lanzer z Dunaja. — Močnik z Reke.

Pri **bavarskem dvoru**: Drašek iz Gorice. — Kurze iz Celja.

Pri **južnem kolodvoru**: Schiman iz Budimpešte. — Spendov z Reke.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 46	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 52	Surovo maslo,	72
Ječmen,	3 41	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 09	Mleko, liter :	8
Ajda,	5 04	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 52	Telečje	54
Koruza,	5 50	Svinjsko	62
Krompir,	2 50	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	35
Grah,	9	Golob	16
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	160
Masto, kgr.	80	Slama,	2 14
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
29. julija	7. zjutraj	732.2 mm.	16.2° C	brezv.	obl.	12.50mm.
	2. popol.	730.6 mm.	25.6° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	729.7 mm.	20.4° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.7°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 30	92 45
Srebrna renta	92 20	92 45
Zlata renta	111 50	111 65
5% marena renta	102 15	102 30
Akcije narodne banke	1026	1022
Kreditne akcije	286 75	287 50
London	117 90	117 95
Srebro	—	—
Napol.	9 37 1/2	9 37 1/2
C. kr. cekini	5 59	5 59
Nemške marke	57 97 1/2	57 95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 135	255 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	104	80
Ogerska papirna renta 5%	101	85
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld. 120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld. 188	—
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	225

Največja zaloga
šivalnih
strojev
JAN. JAX.
Ljubljana.

Nizke cene. — Ugodno plačevanje na obroke. — Stari stroji se zamenjajo. — Popravki se izdelajo hitro, dobro in ceneno. (476)

Emerih Malaverh

uradnik južne železnice

Pavla Malaverh roj. Petsche

poročena.

Rakek

Stari trg

dne 27. julija 1891.

(626)

Kurja očesa (bradavice)

je moči odpraviti v osmih dneh povsem, bolečine pa v nekaterih urah po urabi dobroznane pilepka Karla Benoita v Meranu na Tirolskem.

Zavitek stane 15 kr.

Naročilom po pošti priložiti je 5 kr. za poštnino. Zaloga v Ljubljani pri g. H. L. Wenzelu. trgovina s špecerijskim blagom. (619-4)

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi Kranjski v Ljubljani, katera mu določijo prvo številko brezplačno in iz katere more sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60-35)

CEMENT

izvrsten za kapnjice (štirne) in za zidanje, potem opeko prodaja Matevž Lipar, tovarnar v Smarjici pri Kamniku. Cena po dogovoru. (604-6)

Potovalni zvezki (Reisehefte),

kateri se zložijo iz posameznih vozniških listkov, kakor kdo želi, za vsako evropsko in neevropsko železnico ali parobrodno črto, po jako znižani ceni, 45 dni veljavni, sedanjemu naprednemu času najpripravnější potovalni listki dobivajo se v **JOSIPA PAVLIN-a** mejnarodni potovalni pisarni v Ljubljani. Cena Ljubljana-Dunaj in nazaj 12 gld. in več. Pojasnila in programe dobiti je vsaki čas zastoj. (603-3)

Lepa prilika!

Ker nedostaje dela, prodajam dva lepa črna konja, stara po 5½ leta. Obadva sta jednake barve in izborna tekača. Pripravna bi bila posebno za kakega prečastnega gospoda duhovnika. Konja sta visoka po 155 cm. in krotka, da more ž njima ravnati vsak otrok. — Nadalje prodajam lep landaver, kateri bi bil posebno primeren za kako obitelj, majhen voziček s katerim je moči voziti 10 do 12 stotov in v kojega se lahko pripreže jeden konj ali pa tudi dva. — Vse to pod jako ugodnimi pogoji.

Ako bi pa hotel kdo kupiti vso sijakarsko moje pripravo, to mu prodam še: 3 laudaverje, 2 bruma (coupé), zaprt voz, dva na pol odkrita voza, pet parov konj in hlev. Razven tega še štiri pare konjskih oprav, (3 pare angleških in jeden par prsnih oprav), 4 pare komatov kolesarjev in vse, kar le potrebno v hlevu. (622-4)

Franjo Bulc,

sijakar na Reki via del governo, casa Zmač.

KAROL TILL

(9) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebščine za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podloge, tintnike, nakladnike za pisma, močilnice, ravnila, deske beležnice, skledice za peresa, držala, skrinjice za pisane znamke, steklenice za kleje, zvitki pivnikov za sušenje tinte, sušilne deščice in sušilci, pečati iz proževine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, močilniki in lepivni papir za bankovce.

Razglas.

Ker je živinska bolezen v Velikolaškem okraju pojenzala, dovolila je visoka c. kr. deželna vlada, da se

živinski semenj na Zdenskem rebu

kateri bi imel biti dne 13. junija, preloži za letos na dan 1. avgusta, in oni, kateri bi imel biti dne 17. julija, na dan 3. septembra.

(628-1)

Žnidaršič,
župan.

Radgonska
kislá voda po natriju in litiju najbogatejša
in (270-33)
Radgonska
čista alkalična kiselica.
Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimska cesta hiš. št. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.